

EGYEZMÉNY

a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról,
aláírásra megnyitva Rómában 1980. június 19-én

PREAMBULUM

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

TÖREKEDVE ARRA, hogy a Közösségen belül – különösen a bírósági joghatóság és a bírósági határozatok végrehajtása tekintetében – megkezdődött jogegységesítés folytatódjon a nemzetközi magánjog területén,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy egységes szabályokat alakítsanak ki a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó joggal kapcsolatosan,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. CÍM

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. cikk

Az egyezmény hatálya

(1) Ezen egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni a szerződéses kötelezettségekre minden olyan helyzetben, amikor különböző országok jogai között kell választani.

(2) E rendelkezéseket nem lehet alkalmazni az alábbiak esetében:

- a) természetes személyek személyi állapotával, illetve jog- és cselekvőképességével összefüggő kérdések, a 11. cikk sérelme nélkül;
- b) az alábbiakra vonatkozó szerződéses kötelezettségek:
 - végrendeletek és öröklés,
 - házassági vagyoni jog,
 - családi vagy rokoni kapcsolatból, házasságból vagy sógorságból származó jogok és köteleességek, beleértve a házasságon kívül született gyermekkel szembeni tartási kötelezettséget is;
- c) váltók, csekkek és saját váltók, valamint egyéb forgatható értékpapírok alapján létrejövő kötelezettségek, amennyiben az ilyen egyéb forgatható értékpapírok alapján létrejövő kötelezettségek azok átruházható jellegéből származnak;
- d) választottbírói megállapodások és joghatósági kikötések;

e) a társasági jogot, az egyesületi jogot, valamint a jogi személyekre vonatkozó jogot érintő kérdések, mint például a társaságok, egyesületek és más jogi személyek bejegyzés útján vagy más módon történő létrehozása, jogképesége, belső szervezete és működése vagy feloszlása, valamint a társasági tagok és a tisztségviselők jogszabályon alapuló személyes felelőssége a társaság, az egyesület, illetve a jogi személy kötelezettségeiért;

f) azon kérdés eldöntése, hogy vajon harmadik személlyel szemben a képviselő kötelezheti-e azon személyt, akinek a nevében állítása szerint eljár, illetve hogy egy társaság, egyesület vagy jogi személy szerve kötelezheti-e a társaságot, egyesületet vagy jogi személyt harmadik személlyel szemben;

g) célvagyon (trust) alapítása, és az alapítók, vagyonkezelők és kedvezményezettek közötti jogviszony;

h) bizonyítás és eljárás, a 14. cikk sérelme nélkül.

(3) Ezen egyezmény rendelkezései nem vonatkoznak azon biztosítási szerződésekre, amelyek az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak területén jelentkező kockázatokat fedezik. Annak megállapítása érdekében, hogy vajon a kockázat e területeken jelentkezik-e, a bíróság saját belső jogát alkalmazza.

(4) A megelőző bekezdés nem vonatkozik a viszontbiztosítási szerződésekre.

2. cikk

Nem szerződő államok jogának alkalmazása

Az ezen egyezmény szerint meghatározott jogot akkor is alkalmazni kell, ha e jog egy nem szerződő állam joga.

II. CÍM

EGYSÉGES SZABÁLYOK

3. cikk

A jogválasztás szabadsága

(1) A szerződésre a felek által választott jog az irányadó. A jogválasztásnak kifejezettnek kell lennie, vagy annak a szerződés rendelkezéseiből, illetve az eset körülményeiből kellő bizonyossággal megállapíthatónak kell lennie. Választásukkal a felek a szerződés egészére vagy annak csak egy részére alkalmazandó jogot határozzák meg.

(2) A felek bármikor megállapodhatnak abban, hogy a szerződést a korábban – az e cikk szerinti korábbi jogválasztás, illetve az ezen egyezmény más rendelkezései alapján – irányadó jog helyett egy másik jog rendelkezései alá vonják. A szerződés alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseinek a szerződéskötés után bekövetkezett módosítása a szerződés 9. cikk szerinti alaki érvényességét nem érinti és harmadik személyek jogait nem sérti.

(3) Amennyiben a jogválasztás időpontjában valamennyi, a jogviszonyra vonatkozó egyéb lényeges tényállási elem kizárólag egy adott országhoz kapcsolódik, úgy a külföldi jog felek által történő kiválasztása – függetlenül attól, hogy az együtt jár-e egy külföldi bíróság joghatóságának kikötésével vagy sem – nem érinti az adott állam azon jogszabályainak alkalmazását, amelyekről szerződés útján nem lehet eltérni, a továbbiakban: kötelező szabályok.

(4) Az alkalmazandó jogra vonatkozó megállapodás létrehozására és érvényességére a 8., 9. és 11. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. cikk

A jogválasztás hiányában alkalmazandó jog

(1) Amennyiben a szerződésre alkalmazandó jogról nem született a 3. cikk szerint megállapodás, úgy a szerződésre azon ország joga az irányadó, amelyhez az a legszorosabban kapcsolódik. Azonban a szerződés olyan elkülöníthető részére, amely egy másik országgal áll szorosabb kapcsolatban, kivételesen az érintett másik ország joga lehet az irányadó.

(2) E cikk (5) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel, vélelmezni kell, hogy a szerződés azon országgal áll a legszorosabb kapcsolatban, ahol a szerződés jellegéből adódó teljesítést végző félnek a szerződés megkötésekor a szokásos tartózkodási helye található, illetve társaság, egyesület vagy egyéb jogi személy esetében központi ügyvezetésének helye található. Amennyiben azonban a szerződést az említett fél szakmai vagy keresetszerűen folytatott tevékenységének gyakorlása körében kötik meg, úgy azt kell vélelmezni, hogy a tevékenység végzésének központja szerinti ország mutatja fel a legszorosabb kapcsolatot a szerződéssel, illetve ha a szerződési feltételek alapján a teljesítésre a tevékenység végzésének központján kívüli más telephelyen kerül sor, úgy az e telephely szerinti ország.

(3) E cikk (2) bekezdésének rendelkezései ellenére, amennyiben a szerződés tárgya ingatlannal kapcsolatos dologi jog vagy ingatlan használatával kapcsolatos jog, úgy vélelmezni kell, hogy a szerződés a legszorosabb kapcsolatban az ingatlan fekvése szerinti országgal áll.

(4) A fuvarozási szerződésre nem vonatkozik a (2) bekezdés szerinti vélelem. Ilyen szerződés esetében, ha a szerződés megkötésekor a fuvarozó tevékenysége végzésének központja szerinti ország megegyezik a berakodás vagy a kirakodás helye vagy a feladó tevékenysége végzésének központja szerinti országgal, úgy vélelmezni kell, hogy a szerződés a legszorosabb kapcsolatban ezen országgal áll. E bekezdés alkalmazásában az egyszeri útra szóló hajóbérleti szerződéseket és más olyan szerződéseket, amelyek fő célja az árufuvarozás, fuvarozási szerződésnek kell tekinteni.

(5) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha nem állapítható meg a jellemző szolgáltatás. A (2), (3) és (4) bekezdés szerinti vélelmek nem alkalmazhatóak, ha a körülmények összessége arra utal, hogy a szerződés egy másik országgal szorosabb kapcsolatban áll.

5. cikk

Fogyasztói szerződések

(1) E cikk azon szerződésekre vonatkozik, amelyek tárgya áruk szállítása vagy szolgáltatások nyújtása egy személy („a fogyasztó”) részére, annak szakmai vagy keresetszerűen folytatott tevékenységén kívüli célra, továbbá azon szerződésekre, amelyek az ilyen ügyletek finanszírozására irányulnak.

(2) A 3. cikk rendelkezései ellenére, a felek jogválasztása nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják azon ország jogának kötelező szabályai által biztosított védelemtől, ahol szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

– ezen országban a szerződés megkötését kifejezetten neki címzett ajánlat vagy reklám előzte meg, és a fogyasztó ezen országban a maga részéről az összes szükséges lépést megtette a szerződés megkötése érdekében,

vagy

– a másik fél vagy annak képviselője a fogyasztó megrendelését ezen országban vette át,

vagy

– a szerződés áruk eladására irányul, és a fogyasztó ezen országból egy másik országba utazott, és ott adta le megrendelését, feltéve hogy a fogyasztó utazását az eladó szervezte meg a fogyasztó vásárlásra való ösztönzése céljából.

(3) A 4. cikk rendelkezései ellenére, az e cikk hatálya alá tartozó szerződésekre – a 3. cikk szerinti jogválasztás hiányában – azon ország joga irányadó, amelyben a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található, ha a szerződést az e cikk (2) bekezdésében leírt körülmények között kötik meg.

(4) E cikk nem vonatkozik az alábbiakra:

a) fuvarozási szerződések;

b) szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések, ha a szolgáltatást a fogyasztó számára kizárólag a szokásos tartózkodási helye szerinti országtól eltérő országban nyújtják.

(5) A (4) bekezdés rendelkezései ellenére, e cikket kell alkalmazni azon szerződésekre is, amelyek alapján átalánydíj fejében az utazásról és az elszállásolásról is gondoskodnak.

6. cikk

Egyéni munkaszerződések

(1) A 3. cikk rendelkezései ellenére, munkaszerződés esetében a felek jogválasztása nem eredményezheti azt, hogy a munkavállalót megfosztják az azon jog kötelező szabályai által biztosított védelemtől, amely jogválasztás hiányában a (2) bekezdés alapján alkalmazandó lenne.

(2) A 4. cikk rendelkezései ellenére, a 3. cikk szerinti jogválasztás hiányában a munkaszerződésre az alábbiak az irányadóak:

a) azon ország joga, ahol a munkavállaló a szerződés teljesítéséért rendszerint a munkáját végzi, még ha ideiglenesen egy másik országban is foglalkoztatják;

vagy

b) ha a munkavállaló munkáját rendszerint nem ugyanazon országban végzi, úgy az azon telephely szerinti ország joga, ahol a munkavállalót alkalmazták;

kivéve, amennyiben a körülmények összessége arra utal, hogy a szerződés egy másik országgal szorosabb kapcsolatban áll, amely esetben a szerződésre e másik ország joga az irányadó.

7. cikk

Kötelező szabályok

(1) Valamely ország jogának ezen egyezmény alapján történő alkalmazása során figyelembe vehetők egy másik olyan ország jogának kötelező szabályai is, amellyel a tényállás szoros kapcsolatban áll, ha és amennyiben ez utóbbi ország joga alapján e szabályokat a szerződésre alkalmazandó jogtól függetlenül alkalmazni kell. Annak vizsgálata során, hogy vajon alkalmazni kell-e e kötelező szabályokat, figyelembe kell venni azok jellegét és célját, valamint alkalmazásuk vagy nem alkalmazásuk következményeit.

(2) Ezen egyezmény rendelkezései nem korlátozzák az eljáró bíróság országának joga szerint érvényesülő azon szabályok alkalmazását, amelyek kötelező jelleggel, a szerződésre egyébként alkalmazandó jog figyelmen kívül hagyásával szabályozzák a tényállást.

8. cikk

Anyagi érvényesség

(1) A szerződés vagy valamely szerződési feltétel meglétét és érvényességét azon jog határozza meg, amely a szerződés vagy szerződési feltétel érvényessége esetében ezen egyezmény alapján irányadó lenne.

(2) Azonban a fél hivatkozhat a szokásos tartózkodási helye szerinti ország jogára annak megállapítása érdekében, hogy a szerződéshez nem járult hozzá, amennyiben a körülményekből az tűnik ki, hogy nem lenne indokolt magatartása következményeinek a megelőző bekezdésben meghatározott jognak megfelelően történő meghatározása.

9. cikk

Alaki érvényesség

(1) Alakilag érvényes az ugyanazon országban tartózkodó személyek között kötött szerződés, ha eleget tesz az ezen egyezmény alapján irányadó jog vagy a megkötés helye szerinti ország joga formai követelményeinek.

(2) Alakilag érvényes a különböző országokban tartózkodó személyek között kötött szerződés, ha eleget tesz az ezen egyezmény alapján irányadó jog vagy az egyik érintett ország joga formai követelményeinek.

(3) Amennyiben a szerződést képviselő köti, úgy a képviselő tartózkodási helye szerinti ország minősül releváns országnak az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában.

(4) A meglévő vagy tervezett szerződéssel kapcsolatos joghatás kiváltására irányuló egyoldalú jogügylet alakilag akkor érvényes, ha eleget tesz az egyezmény alapján a szerződésre tartalmilag irányadó jog vagy azon jog formai követelményeinek, amely a szerződésre tartalmilag irányadó lenne, vagy ha megfelel a jogügylet helye szerinti ország joga formai követelményeinek.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az 5. cikk hatálya alá tartozó olyan szerződésekre, amelyeket az 5. cikk (2) bekezdésében leírt körülmények között kötöttek. Az ilyen szerződések alaki érvényességére azon ország joga irányadó, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található.

(6) E cikk (1)–(4) bekezdése ellenére, azon szerződések, amelyek tárgya ingatlannal kapcsolatos dologi jog vagy ingatlan használatával kapcsolatos jog, az ingatlan fekvése szerinti ország jogában előírt kötelező formai követelmények alá tartoznak, ha e jog alapján e követelmények a szerződés megkötése szerinti országra és a szerződésre irányadó jogra tekintet nélkül alkalmazandók.

10. cikk

A szerződésre alkalmazandó jog hatálya

(1) Az ezen egyezmény 3–6. és 12. cikke alapján a szerződésre alkalmazandó jog különösen az alábbiakra irányadó:

a) értelmezés;

b) a szerződéssel létrehozott kötelezettségek teljesítése;

c) a saját eljárási joga által a bíróságra ruházott hatáskörön belül, a teljes vagy részleges nem teljesítésből eredő szerződésszegés következményei, beleértve a károk felmérését is, amennyiben arra a jogszabályok irányadóak;

d) a kötelezettségek megszűnésének különböző módjai, valamint az elévülés és a határidő lejártához fűződő jogvesztés;

e) a szerződés semmisségének következményei.

(2) A teljesítés módja és a hibás teljesítés esetén a jogosult által megteendő intézkedések tekintetében a teljesítés helye szerinti ország jogát kell figyelembe venni.

11. cikk

Cselekvőképтелenség

Ugyanazon országban tartózkodó személyek között kötött szerződés esetében azon természetes személy, aki ezen ország joga alapján cselekvőképес lenne, csak akkor hivatkozhat egy másik jog alapján való cselekvőképтелenségére, ha a másik szerződő fél e cselekvőképтелenséget a szerződés megkötésekor ismerte, vagy gondatlanság miatt nem ismerte.

12. cikk

Követelés engedményezése

(1) Harmadik személlyel („a kötelezett”) szembeni követelés engedményezése alapján az engedményező és az engedményes kölcsönös kötelezettségeire azon jog az irányadó, amely ezen egyezmény alapján az engedményező és az engedményes közötti szerződésre alkalmazandó.

(2) Az engedményezéssel kapcsolatos követelésre irányadó jog határozza meg annak átruházhatóságát, az engedményes és a kötelezett közötti jogviszonyt, azon feltételeket, amelyek alapján az engedményezésre a kötelezettel szemben hivatkozni lehet, és a kötelezett teljesítésének a kötelelem alól mentesítő hatását.

13. cikk

Jogok és kötelezettségek átszállása

(1) Ha egy személyt („a hitelező”) szerződéses követelés illet meg egy másik személlyel („a kötelezett”) szemben, és egy harmadik személy köteles a hitelezőt kielégíteni, vagy ténylegesen e harmadik személy elégitette ki a hitelezőt a kötelezettség teljesítése során, úgy a harmadik személy e kötelezettségére irányadó jog határozza meg, hogy vajon a harmadik személy jogosult-e a kötelezettel szemben gyakorolni azon jogokat, amelyekkel a hitelező rendelkezett a kötelezettel szemben a jogviszonyukra irányadó jog alapján, és ha igen, akkor azokat teljeskörűen vagy csak korlátozott mértékben gyakorolhatja.

(2) Ugyanezen szabály alkalmazandó, ha ugyanazon szerződéses követelésnek több kötelezettje van, és ezek egyike kielégítette a hitelezőt.

14. cikk

Bizonyítás

(1) A szerződésre az ezen egyezmény alapján irányadó jog annyiban alkalmazandó, amennyiben a szerződéses kötelezettségekre vonatkozóan törvényes vélelmeket állít fel, vagy meghatározza a bizonyítási terhet.

(2) A szerződés vagy jogügylet az eljáró bíróság országa szerinti jog vagy a 9. cikkben említett bármely olyan jog által elismert módon bizonyítható, amelynek alapján a kérdéses szerződés vagy jogügylet alakilag érvényes, feltéve, hogy e bizonyítási mód az eljáró bíróság által elfogadott.

15. cikk

A vissza és továbbutalás kizárása

Valamely állam jogának ezen egyezmény szerinti alkalmazása az érintett országban a nemzetközi magánjogi szabályokon kívüli hatályos jogszabályok alkalmazását jelenti.

16. cikk

Közrend

Az ezen egyezmény által meghatározott jog valamely rendelkezésének alkalmazása csak akkor tagadható meg, ha az alkalmazás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen az eljáró bíróság államának közrendjével.

17. cikk

A visszaható hatály tilalma

Ezen egyezmény a szerződő államban azon szerződésekre alkalmazandó, amelyeket ezen egyezmény az érintett állam tekintetében történő hatálybalépése után kötöttek.

18. cikk

Egységes értelmezés

A megelőző egységes szabályok értelmezése és alkalmazása során figyelembe kell venni azok nemzetközi jellegét és annak kívánatosságát, hogy értelmezésük és alkalmazásuk egységes módon történjen.

19. cikk

Egynél több jogrendszerrel rendelkező országok

(1) Ha egy állam több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik a szerződéses kötelezettségek tekintetében, úgy az egyes területi egységeket országként kell kezelni az ezen egyezmény alapján alkalmazandó jog megállapítása céljából.

(2) Azon államok, amelyekben belül különböző területi egységek saját jogszabályokkal rendelkeznek a szerződéses kötelezettségek tekintetében nem kötelesek alkalmazni ezen egyezményt a kizárólag az ilyen egységek joga között felmerülő kollíziókra.

20. cikk

A közösségi jog elsőbbsége

Ezen egyezmény nem érinti azon rendelkezések alkalmazását, amelyek adott ügycsoportok tekintetében jogválasztási szabályokat állapítanak meg a szerződéses kötelezettségekre vonatkozóan, és amelyek az Európai Közösségek intézményeinek jogi aktusaiiban vagy az ilyen jogi aktusok végrehajtása során harmonizált nemzeti jogszabályokban találhatóak vagy azokba kerülnek belefoglalásra.

21. cikk

Kapcsolat más egyezményekkel

Ezen egyezmény nem érinti azon nemzetközi egyezmények alkalmazását, amelyeknek a szerződő állam aláíró fele vagy azzá válik.

22. cikk

Fenntartások

(1) Az aláírásakor, megerősítéskor, elfogadáskor vagy jóváhagyáskor bármely szerződő állam fenntarthatja a jogot arra nézve, hogy nem alkalmazza:

a) a 7. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit;

b) a 10. cikk (1) bekezdése e) pontjának rendelkezéseit.

(2) Bármely szerződő állam az egyezmény 27. cikk (2) bekezdésének megfelelő kiterjesztéséről szóló értesítéssel egyidejűleg, a kiterjesztésben említett összes vagy egyes területekre korlátozott hatályú egy vagy több fenntartást tehet.

(3) Bármely szerződő állam bármikor visszavonhatja az általa tett fenntartást; a fenntartás a visszavonásról szóló értesítést követő harmadik naptári hónap első napján hatályát veszti.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

(1) Ha azon időpont után, amikor ezen egyezmény egy szerződő államra nézve hatályba lépett, az érintett állam új jogválasztási szabályt kíván elfogadni az ezen egyezmény hatálya alá tartozó valamely meghatározott szerződési kategória tekintetében, úgy ezen állam e szándékát a többi aláíró állammal az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárával keresztül közli.

(2) A főtítkárhoz intézett közlemény keltét követő hat hónapon belül bármely aláíró állam kérheti a főtítkártól, hogy megállapodás elérése érdekében szervezzen konzultációkat az aláíró államok között.

(3) Ha ezen időtartamon belül egy aláíró állam sem kért konzultációkat, vagy ha a főtítkárhoz intézett közleményt követő két éven belül nem jutottak megállapodásra a konzultációk folyamán, úgy az érintett szerződő állam a jelzett módon módosíthatja jogát. Az érintett állam által hozott intézkedéseket az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárával keresztül a többi aláíró állam tudomására kell hozni.

24. cikk

(1) Ha azon időpontot követően, amikor ezen egyezmény egy szerződő államra nézve hatályba lépett, az érintett állam egy olyan többoldalú egyezményben kíván részt venni, amelynek elsődleges célja vagy egyik elsődleges célja, hogy nemzetközi magánjogi szabályokat állapítson meg az ezen egyezmény által szabályozott kérdések bármelyike tekintetében, úgy a 23. cikk szerinti eljárást kell alkalmazni. Az említett cikk (3) bekezdésében említett két éves időtartam azonban egy évre csökken.

(2) Nem szükséges követni a megelőző bekezdésben említett eljárást, ha valamely szerződő állam vagy az Európai Közösségek egyike már részt vesz a többoldalú egyezményben, vagy ha annak egy olyan egyezmény átdolgozása a célja, amelyben az érintett állam már részt vesz, vagy ha ezen egyezményt az Európai Közösségeket létrehozó szerződés keretén belül kötötték meg.

25. cikk

Ha valamely szerződő állam úgy véli, hogy az egyezmény által megvalósított egységességet a 24. cikk (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó megállapodások megkötése veszélyezteti, úgy az érintett állam kérheti az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárától, hogy szervezzen konzultációkat az egyezmény aláíró államai között.

26. cikk

Bármely szerződő állam kérheti ezen egyezmény felülvizsgálatát. Ilyenkor az Európai Közösségek Tanácsának elnöke felülvizsgálati konferenciát hív össze.

27. cikk

(1) Ez az egyezmény a szerződő államok európai területein alkalmazandó, beleértve Grönlandot is, valamint a Francia Köztársaság teljes területére.

(2) Az (1) bekezdés ellenére:

a) ez az egyezmény nem alkalmazandó a Faroe szigetekre, kivéve ha a Dán Királyság ettől eltérő nyilatkozatot tesz;

b) ez az egyezmény nem alkalmazandó az európai területekre, amelyeken az Egyesült Királyságon kívül találhatók, és amelyek nemzetközi kapcsolatait az Egyesült Királyság felelős, kivéve, ha az Egyesült Királyság e területek tekintetében ettől eltérő nyilatkozatot tesz;

c) ez az egyezmény nem alkalmazandó a Holland Antillákra, kivéve ha a Holland Királyság ettől eltérő nyilatkozatot tesz.

(3) Ilyen nyilatkozat az Európai Közösségek Tanácsa főtitkárának értesítése mellett bármikor tehető.

(4) A (2) bekezdés b) albekezdésében említett területek egyikének bírósága által hozott határozat elleni jogorvoslati eljárásokat az Egyesült Királyságban az azon bíróságok előtt folyó eljárásoknak kell tekinteni.

28. cikk

(1) Ezen egyezmény 1980. június 19-étől áll nyitva az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésben részt vevő államok részéről történő aláírásra.

(2) Ezen egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Európai Közösségek Tanácsának főtitkáránál kell letétbe helyezni.

29. cikk

(1) Ezen egyezmény a hetedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) Ezen egyezmény a megerősítést, az elfogadást vagy a jóváhagyást későbbi időpontban teljesítő aláíró államokra nézve a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratuk letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

30. cikk

(1) Ezen egyezmény a 29. cikk (1) bekezdése szerinti hatálybalépésének időpontjától számított 10 évig marad hatályban, még azon államok esetében is, amelyek tekintetében ennél későbbi időpontban lép hatályba.

(2) Felmondás hiányában a megállapodás időbeli hatálya hallgatólagosan ötvenként megújul.

(3) Az egyezményt felmondani kívánó szerződő állam – az esettől függően – a tíz vagy az ötéves időtartam lejárta előtt legálább hat hónappal értesíti az Európai Közösségek Tanácsának főtitkárát. A felmondás olyan területre is korlátozható, amelyre az egyezmény hatályát a 27. cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozattal terjesztették ki.

(4) A felmondás csak az azt bejelentő állam tekintetében lép hatályba. Az egyezmény az összes többi szerződő állam között továbbra is hatályban marad.

31. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára az alábbiakról értesíti az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésben részes államokat:

- a) az aláírások;
- b) az egyes megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratok letétbe helyezése;
- c) ezen egyezmény hatálybalépésének időpontja;
- d) a 23., 24., 25., 26. és 30. cikk alapján tett közlemények;
- e) a 22. cikkben említett fenntartások és a fenntartások visszavonása.

32. cikk

Az ezen egyezményhez csatolt jegyzőkönyv annak elválaszthatatlan részét képezi.

33. cikk

Ezen egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, holland, ír, német és olasz nyelven készült, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az aláíró államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezen egyezményt.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

JEGYZŐKÖNYV

A Magas Szerződő Felek az alábbi, az egyezményhez csatolandó rendelkezésben állapodtak meg:

Az Egyezmény rendelkezései ellenére, Dánia megtarthatja a „Solov” (a tengeri hajózásról szóló törvény) (169) bekezdésébe foglalt, a tengeri szállítással kapcsolatos ügyekben alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat, és e szabályokat a Római Egyezmény 23. cikkében meghatározott eljárás követése nélkül módosíthatja.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták e jegyzőkönyvet.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

EGYÜTTES NYILATKOZAT

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény aláírásakor,

annak biztosítása szándékával, hogy az egyezményt a lehető leghatékonyabb módon alkalmazzák,

annak megakadályozására törekedve, hogy az egyezmény értelmezésével kapcsolatos eltérések az egyezménnyel elérni kívánt egységességet veszélyeztessék,

késznek nyilatkoznak arra, hogy:

1. megvizsgálják annak lehetőségét, hogy bizonyos ügyekben hatáskört ruházzanak az Európai Közösségek Bíróságára, és ha szükséges, egy erre irányuló megállapodásról tárgyalásokat folytassanak;
2. képviselőik között rendszeres időközönként találkozót szerveznek.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

EGYÜTTES NYILATKOZAT

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény aláírásakor a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

- I. törekedve arra, hogy lehetőség szerint elkerüljék a jogválasztási szabályoknak több okmányba való szét-szóródását és az ilyen szabályok között mutatkozó eltéréseket, azon óhajuknak adnak hangot, hogy az Európai Közösségek intézményei az alapító szerződések szerinti hatáskörük gyakorlása során, szükség esetén olyan jogválasztási szabályok elfogadására törekedjenek, amelyek a lehető legjobban megfelelnek az ezen egyezményben foglalt szabályoknak;
 - II. kifejezik azon szándékukat, hogy az egyezmény aláírásának időpontjától a 24. cikk kötelező erejének tekintetükben történő beállításáig konzultálnak egymással, ha valamely aláíró állam olyan egyezmény részese kíván lenni, amelyre nézve a 24. cikkben említett eljárás alkalmazandó;
 - III. tekintettel a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezménynek a jogválasztási szabályok Európai Közösségeken belüli egységesítéséhez történő hozzájárulására, azon véleményüknek adnak hangot, hogy az Európai Közösségek tagjává váló államoknak csatlakozniuk kell ezen egyezményhez.
-

ELSŐ JEGYZŐKÖNYV

a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

TEKINTETTEL a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezményhez csatolt együttes nyilatkozatra,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy az említett egyezmény értelmezése tekintetében az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörrel való felruházásáról szóló jegyzőkönyvet kötnek, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

[A tagállamok meghatalmazottjainak felsorolása]

AKIK, az Európai Közösségek Tanácsának keretében ülésezve, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra nézve, hogy határozzon az alábbiak értelmezésével kapcsolatosan:

- a) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény, a továbbiakban: a Római Egyezmény;
- b) azon államoknak a Római Egyezményhez való csatlakozásáról szóló egyezmények, amelyek a Római Egyezmény aláírásra való megnyitása óta váltak az Európai Közösségek tagjává;
- c) e jegyzőkönyv.

2. cikk

Az alábbiakban felsorolt bármely bíróság kérheti a Bíróságtól, hogy előzetes döntést hozzon az előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő és az 1. cikkben említett okmányokban foglalt rendelkezések értelmezését érintő kérdés tekintetében, ha úgy véli, hogy a kérdéssel kapcsolatos döntés szükséges ahhoz, hogy ítéletet tudjon hozni:

- a) – Belgiumban:
„la Cour de cassation” („het Hof van Cassatie”) és „le Conseil d’État” („de Raad van State”),
- Dániában:
„Højesteret”,
- a Németországi Szövetségi Köztársaságban:
„die obersten Gerichtshöfe des Bundes”,
- Görögországban:
„Τα ανώτατα Δικαστήρια”,
- Spanyolországban:
„el Tribunal Supremo”,

- Franciaországban:
„la Cour de cassation” és „le Conseil d’État”,
 - Írországban:
„the Supreme Court”,
 - Olaszországban:
„la Corte suprema di cassazione” és „il Consiglio di Stato”,
 - Luxemburgban:
„la Cour Supérieure de Justice”, amennyiben „Cour de Cassation” minőségben jár el,
 - Hollandiában:
„de Hoge Raad”,
 - Portugáliában:
„o Supremo Tribunal de Justiça” és „o Supremo Tribunal Administrativo”,
 - az Egyesült Királyságban:
„the House of Lords” és azon bíróságok, amelyek határozatával szemben további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre;
- b) a Szerződő Államok bíróságai, amennyiben fellebbviteli bírósággént járnak el.

3. cikk

(1) A szerződő állam illetékes hatósága kérheti a Bíróságtól, hogy az 1. cikkben említett okmányokban foglalt rendelkezésekkel kapcsolatos értelmezési kérdésben határozatot hozzon, ha az érintett állam bíróságai által hozott határozatok ellentétesek a Bíróság által, vagy egy másik szerződő állam 2. cikkben említett valamely bíróságának határozatában adott értelmezéssel. E bekezdés rendelkezései csak a jogerős határozatokra vonatkoznak.

(2) A Bíróság által az ilyen kérésre válaszul adott értelmezés nincs kihatással az értelmezésre irányuló kérés alapjául szolgáló határozatokra.

(3) A szerződő államok legfelsőbb fellebbviteli bíróságai mellett működő főügyészek vagy a szerződő állam által kijelölt egyéb hatóságok jogosultak arra, hogy a Bíróságtól az (1) bekezdésnek megfelelően értelmezéssel kapcsolatos határozatot kérjenek.

(4) A Bíróság hivatalvezetője a kérelemről értesíti a szerződő államokat, a Bizottságot és az Európai Közösségek Tanácsát, akik az értesítéstől számított két hónapon belül jogosultak arra, hogy a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket nyújtsanak be.

(5) Az e cikkben meghatározott eljárásokkal kapcsolatban felmerült költségigények megtérítésére nincs mód.

4. cikk

(1) E jegyzőkönyv eltérő rendelkezése hiányában, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés és az ahhoz csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv azon rendelkezései, amelyek akkor kerülnek alkalmazásra, ha a Bíróságot előzetes döntéshozatalra kéri fel, az 1. cikkben említett okmányok értelmezésére irányuló eljárások esetében is alkalmazandóak.

(2) A Bíróság eljárási szabályzatát szükség szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 188. cikkének megfelelően kell kiigazítani és kiegészíteni.

5. cikk

E jegyzőkönyvet az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítő okiratokat az Európai Közösségek Tanácsa főtítkárájánál kell letétbe helyezni.

6. cikk

(1) E jegyzőkönyv hatálybalépéséhez hét olyan állam megerősítése szükséges, amelyek tekintetében a Római Egyezmény hatályban van. E jegyzőkönyv az azt követő harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amikor a megerősítő okiratot ezen államok közül az utolsó letétbe helyezte. Ha azonban az 1988. december 19-én Brüsszelben megkötött, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény értelmezése tekintetében az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörrel történő felruházásáról szóló második jegyzőkönyv ennél későbbi időpontban lép hatályba, úgy e jegyzőkönyv a második jegyzőkönyv hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) Az e jegyzőkönyv hatálybalépését követő megerősítés a megerősítő okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba, feltéve hogy a Római Egyezménynek a kérdéses állam által történő megerősítése, elfogadása vagy jóváhagyása hatályba lépett.

7. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az aláíró államokat:

- a) az egyes megerősítő okiratok letétbe helyezése;
- b) e jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontja;
- c) a 3. cikk (3) bekezdése szerinti kijelölések;
- d) a 8. cikk szerinti közlemények.

8. cikk

A szerződő államok közlik az Európai Közösségek Tanácsa főtítkárával azon jogszabályi rendelkezéseik szövegét, amelyek a 2. cikk a) pontjában felsorolt bíróságok listájának módosítását teszik szükségessé.

9. cikk

E jegyzőkönyv mindaddig hatályos, amíg a Római Egyezmény hatályban marad az említett egyezmény 30. cikkében megállapított feltételek alapján.

10. cikk

Bármely szerződő állam kérheti e jegyzőkönyv felülvizsgálatát. Ilyenkor az Európai Közösségek Tanácsának elnöke felülvizsgálati konferenciát hív össze.

11. cikk

E jegyzőkönyvet, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, amely tíz szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtítkárságának levéltárában helyezi letétbe. A főtítkár az aláíró államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el e jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

EGYÜTTES NYILATKOZATOK**Együttes nyilatkozat**

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, a Portugál Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyv aláírásakor,

annak biztosítása szándékával, hogy az egyezményt a lehető leghatékonyabb és legegységesebb módon alkalmazzák,

készen nyilatkoznak arra, hogy az Európai Közösségek Bíróságával együttműködve megszervezzék az azon jogerős határozatokkal kapcsolatos információk cseréjét, amelyeket a kérdéses jegyzőkönyv 2. cikkében említett bíróságok hoztak a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény alapján. Az információcserre az alábbiakat foglalja magában:

- a 2. cikk a) pontjában említett bíróságok által hozott ítéleteknek és a 2. cikk b) pontjában említett bíróságok által hozott jelentős ítéleteknek az illetékes nemzeti hatóságok által a Bírósághoz történő továbbítása,
- ezen ítéleteknek a Bíróság általi osztályozása és tájékoztató jellegű kiértékelése, beleértve szükség szerint kivonatokat és fordításokat készítését, valamint a különös jelentőséggel bíró ítéletek közzétételét is,
- a tájékoztató anyag közlése a Bíróság által a jegyzőkönyvben részes államok illetékes nemzeti hatóságai-val, valamint a Bizottsággal és az Európai Közösségek Tanácsával.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

Együttes nyilatkozat

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, a Portugál Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyv aláírásakor,

tekintettel a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezményhez csatolt együttes nyilatkozatra,

annak biztosítása szándékával, hogy az egyezményt a lehető leghatékonyabb és legegységesebb módon alkalmazzák,

annak megelőzésére törekedve, hogy az egyezmény értelmezésével kapcsolatos eltérések az egyezménnyel elérni kívánt egységességet veszélyeztessék,

azon véleményüknek adnak hangot, hogy az Európai Közösségek tagjává váló államoknak csatlakozniuk kell e jegyzőkönyvhöz.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

MÁSODIK JEGYZŐKÖNYV**a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény értelmezése tekintetében az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörrel történő felruházásáról**

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

MIVEL a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény, a továbbiakban: a Római Egyezmény, a hetedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezését követően hatályba lép;

MIVEL a Római Egyezményben megállapított szabályok egységes alkalmazásához egy olyan mechanizmus kialakítása szükséges, amely biztosítja e szabályok egységes értelmezését, és mivel ennek érdekében megfelelő hatáskörrel kell felruházni az Európai Közösségek Bíróságát még azt megelőzően, hogy a Római Egyezmény az Európai Gazdasági Közösség valamennyi tagállama tekintetében hatályba lép,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy megkötik e jegyzőkönyvet, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

[A tagállamok meghatalmazottjainak felsorolása]

AKIK, az Európai Közösségek Tanácsának keretében ülésezve, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

(1) A Római Egyezmény tekintetében az Európai Közösségek Bírósága rendelkezik azon hatáskörrel, amellyel a Bíróságot az 1988. december 19-én Brüsszelben megkötött, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyvvel felruházták. Az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvet és a Bíróság eljárási szabályzatát alkalmazni kell.

(2) A Bíróság eljárási szabályzatát szükség szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 188. cikkének megfelelően kell kiigazítani és kiegészíteni.

2. cikk

E jegyzőkönyvet az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítő okiratokat az Európai Közösségek Tanácsa főtitkáránál kell letétbe helyezni.

3. cikk

E jegyzőkönyv annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azon időpontot követi, amikor a megerősítő okiratot az aláíró államok közül az utolsó letétbe helyezte.

4. cikk

E jegyzőkönyvet, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, amely tíz szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az aláíró államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el e jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]